

Ni Elder
Kyle S. McKay
Sa Seventy

Mga Liyon sa Kakahoyan

Dihang sayis anyos pa ko, ang among pamilya nag-hike sa kabungtoran. Sa pagpamauli, ang akong magulang nga lalaki, si Barrie, ug ako midagan og una. Naghinamhinam kaayo mi!

Giganahan kaayo ming nagtan-aw sa mga bato, mga bulak, mga langgam, ug gagmayng mga linalang. Sa wala madugay nakabantay mi nga kami na lang, ug nawala ang agianan.

Wala na mi kahibalo unsaon sa pagbalik. Gilibotan mi sa mga kahoy. Naghunahuna ko og mga liyon nga nagpasalipod sa matag usa niini! Miingon si Barrie nga mosinggit mi aron mangayog tabang. Nagsige mi og singgit, apan walay nakadungog namo.

Sa kataposan, milingi nako si Barrie ug miingon, “sa akong hunahuna kinahanglan ta nga mag-ampo.”

Naghunahuna ko nga maayo kaayo kadto nga ideya. Samtang nag-ampo siya, akong giabli kanunay ang akong usa ka mata aron magbantay sa mga liyon. Human sa among pag-ampo, gibati namo nga malinawon.

Diha dayon, nakadungog mi og kanaas gikan sa mga kahoy. Nakaseguro ko nga mga liyon kadto! Sa wala pa mosamot ang akong kahadlok, nakita nako kon kinsa kadto. Si Papa! Mapasalamaton mi nga gitubag ang among pag-ampo.

Samtang milakaw mi balik sa agianan, among gisultihan si Papa mahitungod sa among pag-ampo. Mihunong siya ug miingon, “Kinahanglan ta nga mag-ampo og usab aron pasalamatang ang Langitnong Amahan sa Iyang tabang.”

Sa malipayon nga mga kasingkasing, among giyuko ang among mga ulo, ug ako mipasalamat Kaniya sa pagtubag sa among pag-ampo. Niining higayona, gise-guro nako sa pagpiyong ang akong duha ka mata! ●

Gikan sa usa ka interbiyo uban ni Linda Davies.

